

let med undervisningsforløb inden for de mellemlange videregående uddannelser og dermed ansvarliggøre den enkelte studerende som en nødvendig overordnet ramme for det repræsentative demokrati på uddannelsesinstitutioner.

Til § 4

At mellemlange videregående uddannelser skal have en varighed af mellem 3 og 4 år er med til at definere uddannelserne og deres afgangsniveau, og det er ikke hensigten, at lovforslaget om mellemlange videregående uddannelser skal harmonisere uddannelseslængden. Den varighed, der er fastsat for den enkelte uddannelse, omfatter såvel teori som praktik. Det samlede videregående uddannelsessystem skal også fortsat bestå af tre selvstændige og indbyrdes relaterede uddannelsesniveauer: de korte, de mellemlange og de lange videregående uddannelser. Uddannelser på disse niveauer skal ikke gøres ens, men være ligeværdige, attraktive uddannelsesniveauer i forhold til hvert funktionsområde.

Samfundets interesse i et fleksibelt og sammenhængende uddannelsessystem forudsætter øget institutionelt samarbejde om merit og fleksibilitet samt øget gennemskuelig, og det er derfor hensigten at indføre det fælleseuropæiske pointsystem European Credit Transfer System (ECTS-systemet oprettet under EUs uddannelsesprogram ERASMUS) på alle videregående uddannelser - såvel ordinære uddannelser, som diplom- og masteruddannelser, der udgør de øverste niveauer i den påtænkte lovgivning om videreuddannelsessystemet for voksne. En pointsætning efter samme princip for såvel alle ordinære videregående uddannelser som videreuddannelsesudbud i videreuddannelsessystemet for voksne vil være et væsentligt redskab til at lette sammenligningerne mellem uddannelserne og dermed lette meritvurderinger, nationalt og internationalt. ECTS-point er en værdi, der tillægges kursusenheder med henblik på at beskrive den arbejdsindsats fra den studerendes side, som kræves for at gennemføre dem. ECTS-systemet er allerede indført på en række ordinære uddannelser, mens indførelse inden for videreuddannelsesområdet vil blive dækket af den nævnte lovgivning om et videreuddannelsessystem for voksne. Indførelsen af ECTS-systemet forventes ikke at ville medføre en stigende modulisering (opdeling i moduler) af de mellemlange videregående uddannelser. Erhvervelse af en mellemlang videregående uddannelse vil fortsat forudsætte en indbyrdes sammenhæng mellem gennemførte fag og faglig progression i uddannelsesforløbet.

Til § 5

Forslagets bestemmelse i *stk. 1* giver undervisningsministeren hjemmel til at udstede nærmere regler om uddannelserne og om adgangskrav, indskrivning og orlov. Undervisningsministeren har med fremsættelsen af lovforslaget ønsket at fastlægge fælles rammer for de mellemlange videregående uddannelser. Bestemmelsen tager sigte på både nye uddannelser og eksisterende uddannelser, der mister deres lovhjemmel ved ændring af lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. Bestemmelsen skal danne hjemmel for udstedelse af uddannelsesbekendtgørelser for de eksisterende mellemlange videregående uddannelser: sociale uddannelser, ingeniøruddannelser, sundhedsuddannelserne efter gennemførelse af en ny reform samt for nye mellemlange videregående uddannelser. Det er hensigten at videreføre de nuværende mål- og rammestyringsprincipper. Uddannelsesbekendtgørelser for de eksisterende mellemlange videregående uddannelser er mere homogene end hjemmelslovene. Bekendtgørelserne indeholder som minimum alle kapitler om: uddannelsens formål og struktur, uddannelsens indhold, eksamen, studieordning og ikrafttrædelse samt overgangsbestemmelser. Det forventes, at dette også vil være gældende for nye uddannelsesbekendtgørelser.

Inden for det mellemlange sundhedsuddannelsesområde er hjemlen til at udstede regler om uddannelserne i forskellige af Sundhedsministeriets professionslove, jf. almindelige bemærkninger pkt. 3. Mellemlange videregående uddannelser. Med vedtagelsen af den foreslåede lov om de mellemlange videregående uddannelser vil uddannelsesbekendtgørelser på det mellemlange videregående sundhedsuddannelsesområde blive udstedt med hjemmel i denne lov og i den pågældende autorisations-(professionslov) under Sundhedsministeriet, f. eks. sygeplejerskeloven eller terapiassistentloven.

Samtidig videreføres efter forslaget den centrale godkendelse af de respektive uddannelsesinstitutioners studieordninger, blandt andet således at studieordninger for de autorisationsgivende sundhedsuddannelser, via Undervisningsministeriet, sendes til faglig udtalelse i Sundhedsstyrelsen, jf. § 1, stk. 4, i lov om sygeplejersker, § 1, stk. 5, i lov om jordemødre, og § 19 i lov nr. 352 af 14. maj 1992 om ændring af forskellige uddannelseslove m.m. (terapiassistentloven). Efter disse fastsættes bestemmelser om uddannelserne af undervisningsministeren efter forhandling med sundhedsministeren.

For de øvrige eksisterende mellemlange videregående uddannelser vil de enkelte gældende uddannel-